

Datum: 19.07.2026

Medij: Politika

Rubrika: Magazin

Autori: Jasna Petrović Stojanović

Teme: Elektroprivreda Srbije (EPS)

Naslov: Spojio energetiku i književnost

Napomena:

Površina: 1637

Strana: 6,7,8

НЕ САМО О ПОСЛУ **СЛОБОДАН РУЖИЋ**

Спојио енергетику и књижевност

Доктор електротехничких наука, некадашњи в. д. министра за енергетику, а данас на челу енергетске консултантске куће, аутор је два романа и две збирке приповедака. Верује како ће књиге спасити свет

Први посао добио је на Институту „Михаило Пупин“. Са државним послем се опростио када је дао отказ на место директора за развој „Електропривреде Србије“

Фото Небојша Марјановић

Слободан Ружић, аутор два романа и две збирке приповедака, већ 35 година се професионално бави енергетиком, али је књижевност за њега увек била извор лепоте који ће спасити свет

Исидора Секулић би о човеку који је могао бити и књижевник и математичар писала с дубоким разумевањем, јер је она сама студирала математику и природне науке, а потом постала велика књижевница. Она би у том споју видела трагање за апсолутом, унутрашњу борбу и равнотежу између хладне, строге формуле и топле, дрхтаве људске речи. Код Исидоре је то био спој прецизнос-

ти и чисте душе. Сматрала би да такав човек носи двоја врата у души – једна воде у свет мерљивих бројева, а друга у бескрајну самоћу стварања.

Слободан Ружић, доктор електротехничких наука, бивши вршилац дужности министра енергетике 2003. године, данас је успешни власник енергетске консултантске куће и писац.

Приче из тамног вилајета

Аутор је три романа и две збирке приповедака. Другу збирку „Приче из тамног вилајета“, посвећену рату у БиХ и несрећама

које ратови носе за собом, планира да изда до краја године.

На питање откуда писац у електротехници искрено одговара да је то књижевност била његова прва љубав и жеља да се њом бави је врло стара.

„Када сам после завршене средње школе у Сремској Митровици саопштио оцу који се бавио пољопривредом да желим да студирам књижевност само ми је рекао: 'Добро, поподне ћеш да читаш, а да видимо од чега ћеш да живиш.' Пошто је очева била последња и ја ту ништа нисам могао него да кажем добро и да упишем студије електротехнике, прича Ружић, који троши своје

Datum: 19.07.2026

Medij: Politika

Rubrika: Magazin

Autori: Jasna Petrović Stojanović

Teme: Elektroprivreda Srbije (EPS)

Naslov: Spojio energetiku i književnost

Napomena:

Površina: 1637

Strana: 6,7,8

прве пензионерске дане, али уједно ради као и пре пензионисања.

Рођен је 1960. године у сремском селу Стојановић. Из Сремске Митровице је понео диплому „Вук Караџић“ као најбољи ђак.

„Ишли су ми добро и математика и српски. Добио сам много награда у основној и средњој школи из оба предмета. Ишао сам на рецитаторска такмичења, доста сам читао, али сам с лакоћом решавао и све математичке проблеме, тако да сам из прве уписао Електротехнички факултет у Београду. Тада сам се први пут сусрео с великим градом“, прича наш саговорник.

Могао је Слоба, каже, да буде и шахиста. Био је прави „мајстор шаха“ од малена, па се присећа преломног тренутка избора:

„Баш смо били на групном такмичењу, и то у последњем кругу да освојимо прво место, а ја сазнајем да ми је баш тада пријемни на факултету. И шта ћу, саопштим својој екипи да ништа нема од финала, јер од студија ми зависи egzистенција. Мислим да ми никада нису опростили, али шта сам могао. Како да изађем оцу на очи и кажем да због првенства у шаху нисам отишао у Београд? Није било шансе.“

Захваљујући подршци оца Игњата и мајке Видосаве, али и стипендији из Титовог фонда за студирање одличних ученика из сиромашних породица, у октобру 1979. године је уписао Електротехнички факултет, одсек енергетика, где је дипломирао 1984. године, а магистрирао 1990. и докторирао седам година касније.

Политика га није занимала

Прво запослење је било на Институту „Михаило Пупин“. Са државним послом се опростио када је дао отказ на место директора за развој „Електропривреде Србије“.

„Успешно смо радили, иако је ЕПС био у врло лошем стању, али је било потврђених инжењера који су стварно могли да направе чудо. Чим политика уступи место струци, нема ту шта више да се тражи. Тако је било и са мном. Покушали су да ме смени и да ми нађу грешку неки који су далеко мање од мене били по стручности. Када у томе нису успели, схватио сам да моје знање и искуство више није примарно и дао сам отказ.“

Био је помоћник министра у време министарке Кори Удовички, па када је она 2003. године изабрана за гувернерку Народне банке Србије, Руџић је постао је вршилац дужности министра енергетике.

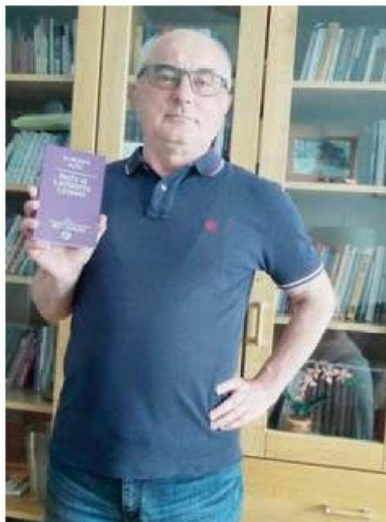
„Именовали би ме и за министра да тадашњем политичком 'изасланику' за важна питања нисам рекао да ми не пада на памет да се учланим у Демократску странку, јер је то био услов да будем 'устоличен', па сам се и њима захвалио на сарадњи“, прича Руџић.

Додаје како политика никад није била његов избор, нити га је занимало да се било чиме сличним бавим. С друге стране, верује да књиге оплеменењу душу и додаје да, када се осврне уназад, све би исто урадио.

„Чак и то да не упишем књижевност, него електротехнику, јер сад сам испунио обе своје жеље. А текно да бих с књижевношћу могао

Одмор с породицом 2002. године

Понosan на збирке приповедака које је написао

данас да се бавим енергетском ефикасношћу која штеди и струју и новац“, прича он.

Први роман врло тежак за читање „Тема Сирмијум“ (латински назив за Сремску Митровицу) написао је на наговор ћерке Александра, иначе доктора математике, како би јој баш на тај начин одговорио на многа питања око којих су се сукобљавали у дугим ноћним расправама око дела која су читали, а разумевао их сасвим различито.

Реч је о историјском роману који говори о царском граду Сирмијуму, као једној од престоница римске тетрархије (четворовлашћа), којем, у тренутку када се радња дешава, прети опасност од Гота. Изузетно је интересантно представљено сучељавање римског паганства с хришћанством, које све више расте и осваја, а сјајно је представљен и свакодневни живот Римљана.

Још није био ни завршио овај историјски роман, а Слободан почиње да пише већ и други роман „Тема Скела“:

„Испровоциран послом који сам добио да радим као запослен у једној невладиној организацији, јер сам морао од нечега да живим после напуштања државног посла, сео сам и написао роман 'Тема Скела', схвативши да су се на једном месту спојили енергетика и писање.“

С Весном на венчању 1984. године

Објашњава како се радило о енергетском санирању старих зграда неуропсихијатријске болнице „Др Лаза Лазаревић“, огранка у Падинској Скели, где се лече тежки психијатријски болесници.

„Мој први сусрет с овом институцијом је био толико тежак да нисам знао како да се поново тамо вратим и тим људима, заробљеним у сопствену душу, тај простор учиним чистијим, светлијим, хуманијим“, присећа се тог добијеног посла и данас о том искуству с горким укусом у устима.

Главни јунак овог изванредног романа је извесни Владимир, који покушава да помогне једном од својих омиљених професора с Електротехничког факултета, врсно математичару Раши Интегралу, помало чудаку, којег случајно среће у болници у Падинској Скели. Будући да професора пре тога није дуго срео, а да већина колега уопште није знала где је Раша Интеграл, Владимир сасвим случајно из алгоритма које му професор даје у болници „Др Лаза Лазаревић“ сазнаје зашто је и како он ту завршио. Схвата да га је огромна љубав и страст према колегиници Даници, с којом је радио и која је скоро две деценије била млађа од њега, одвела у лудницу.

Реч је заправо о некој врсти дневника, пуног страсти и неостварених животних

фотографије лична архива

Datum: 19.07.2026

Medij: Politika

Rubrika: Magazin

Autori: Jasna Petrović Stojanović

Teme: Elektroprivreda Srbije (EPS)

Naslov: Spojio energetiku i književnost

Napomena:

Površina: 1637

Strana: 6,7,8

Пред упис на студије мучила га је дилема да ли да изабере физику, хемију или математику: са својим наставницама 1974.

циљева и доказ како све може тужно да се заврши када разум превлада емоције. Управо свестан разлике у годинама, професор Интеграл је оставља и, на крају, у „Лазу“ извршава самоубиство, а Даница остаје заувек сама, јер зна да такву љубав више неће никада доживети.

Збирка приповедака „Приче из лавиринта љубави“ је скуп надасве духовитих, младалачких догађаја из студентских дана и свега онога што се у животу сваког од нас дешава. Прве девојке, откривање тајних ствари, везе за једну ноћ, младости која се заувек памти...

Ракија од смокве

За приповетке је више пута добијао признања: прву награду 2024. добио је за приповетку „Каквог света има, добро цвеће, цвета“.

Они који знају Слобу Ружића кроз роман „Тема Скела“ и ову збирку приповедака заправо откривају нешто што уз њега, на први поглед, уопште не иде. Пун је изненађења и доказ да „иза мире сто ђавола вире“.

Ружић поред писања у слободно време активно игра и стони тенис, али и прави ракију од смокве, али не по рецепту своје мајке.

„Морао сам да је разредим с мало грожда и јабука, јер прављена само од смокве била је као два грома“, прича Ружић.

Објавио је и више од 40 научних и стручних радова из области прогнозе потрошње струје, планирања оптималног рада термо и хидроелектрана, тарифних система. Предавао је и предмет Планирање рада електроенергетских система, економија и енергетика, на постдипломским студијама Електроенергетског и Економског факултета у Београду.

Поред свега тога Слоба воли да каже да је књижевност за њега избор лепоте која ће спасити свет и далеко најмоћнији вид уметничког изражавања.

Ружић живи у Београду са супругом Весном, љубав из студентских дана. Има сина Владимира, ћерку Александру и троје унучића.

Најстаријем унуку је већ купио „Буквар шаха“...

Јасна Петровић Стојановић

